

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2022. május 8.

Mandabokor

Húsvét ünnepe u. 3. vasárnap

Cím: Királyválasztás - Saul

(2. dia) ⁵Azután eljutsz az Isten halmára, ahol a filiszteusok oszlopai vannak. Mihelyt bemész az ott levő városba, egy csapat prófétára bukkansz, akik az áldozóhalomról jönnek lefelé. Lant, dob, fuvola és citera lesz náluk, ők maguk pedig prófétai révületben lesznek. ⁶Akkor megszáll téged is az ÚR lelke, velük együtt prófétai révületbe kerülsz, és más emberré leszel. ⁷És ha majd bekövetkeznek rajtad ezek a jelek, akkor tedd meg, amire módot találsz, mert veled lesz az Isten ⁸Akkor menj el előttem Gilgálba, és én is elmegyek hozzád, hogy égőáldozatokat mutassak be és békeáldozatokat áldozzak. **(3. dia)** Hét napig várj, amíg hozzád érkezem, és akkor majd tudtadra adom, hogy mit kell tenned. ⁹És amikor megfordult, hogy eltávozzék Sámueltól, Isten megváltoztatta a szívét, és beteljesedtek rajta mindezek a jelek azon a napon. [...] ¹⁷Ezután összehívta Sámuel a népet az ÚRhoz Micpába, ¹⁸és így szólt Izráel fiaihoz: Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én hoztam ki Izráelt Egyiptomból. Én mentettelek meg benneteket Egyiptomnak és mindazoknak az országoknak a hatalmától, amelyek sanyargattak benneteket. ¹⁹Ti pedig

most elvetettétek Isteneteket, aki megszabadított benneteket minden bajból és nyomorúságból. **(4. dia)** Hiszen ezt mondtátok neki: Tégy valakit a királyunkká! Most hát álljatok az ÚR színe elé törzsenként és nemzetségenként! ²⁰És amikor fölvonultatta Sámuel Izráel valamennyi törzsét, a sors Benjámin törzsére esett. ²¹Akkor fölvonultatta Benjámin törzsét nemzetségenként, és a sors Matri nemzetségre esett. Majd Kísnek a fiára, Saulra esett a sors, de amikor keresték, nem találták. ²²Ekkor újból megkérdezték az URat, hogy eljött-e egyáltalán az az ember? És az ÚR ezt felelte: Igen, itt van. Elrejtőzött a holmik között. **(5. dia)** ²³Akkor odafutottak, és elhozták. És amikor odaállt a nép közé, egy fejjel kimagaslott az egész nép közül. ²⁴Akkor Sámuel ezt mondta a népnek: Látjátok, kit választott ki az ÚR? Hiszen nincs hozzá hasonló az egész nép között! Ekkor ujjongásba tört ki az egész nép, és ezt mondták: Éljen a király! ²⁵Sámuel pedig kihirdette a népnek a király jogait, majd beírta egy könyvbe, és azt elhelyezte az ÚR színe előtt. Azután hazaküldte Sámuel az egész népet. **(6. dia)** ²⁶Saul is hazament Gibeába, és vele ment az a sereg is, amelynek a szívét arra indította az Isten. ²⁷De az elvetemült emberek ezt mondták: Hogyan tudna ez segíteni rajtunk? És megvetették, ajándékot sem vittek neki. Ő azonban úgy tett, mintha ezt észre sem vette volna.” I Sám 10,5-9.17-27

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(7. dia) Szeretett Gyülekezet!

Egy sorozatot indítottunk el a múlt alkalommal. Azok kedvéért, akik nem lehettek közöttünk, néhány dolgot elevenítünk fel ismétlés képen, hogy be tudjanak kapcsolódni ők is a mai alkalomba, mikor is a királyválasztásról hallhatunk. A múlt alkalommal a bírák koráról hallhattunk, tudniillik a királyok korát a bírák kora előzte meg. Ekkor törzsszövetségben élt Izrael népe. Kánaán földjének elfoglalása után, a honfoglalás időszakában 12 törzs foglalta el Kánaán földjét. **(8. dia)** A kivetítőn láthatjuk az elhelyezkedésüket. A honfoglalást követően bírák álltak egy-egy törzs élére, akik igazságot szolgáltattak peres ügyekben, bölcs döntéseket hoztak a törzsek érdekében és Isten akaratát és szándékát érvényesítették, közvetítették a nép életében. **(9. dia)** Józsué halálától (Kr.e. 1358.) a királyság felállításáig (Kr.e. 1047.) ők voltak az izraeli törzsszövetség legfőbb vezetői – ahogy a kivetítőn is láthatjuk, hogy a 6 kispíra és 6 nagypíra hol tevékenykedett. Ezt a korszakot hívjuk a bírák korának. Ez az időszak bő 300 év volt.

A bírák könyve utolsó mondata figyelemre méltó, hiszen a bírák korának lezárulta és a királyság kezdete azt a lelki állapotot tükrözi, ami akkor az emberek életében volt és Izraelre jellemző lett **(10. dia)**: „²⁵**Abban az időben nem volt király Izráelben. Mindenki azt csinálta, amit jónak látott.**” Bír 21,25. Nem figyeltek sem a vezetőik, bíráik szavára, de ami ennél még szörnyűbb, hogy Istenre sem hallgattak. Ez a „mindenki azt csinálta, amit jónak látott” jól kifejezi, hogy semmivel és senkivel nem foglalkoztak. Ennek az időszaknak pedig egy nagyon fontos jellemzője, amit olvashatunk a Példabeszédek könyvében **(10/a dia)** „¹⁴**Ahol nincs vezetés, elvész a nép**” Péld 11,14. A bírák kora hanyatlásával, Isten hátrébb helyezésével a teokratikus hatalom hátrébb került és a nép királyt kívánt – ahogy olvashatjuk Sámuel I. könyvének 8. fejezetében. Izrael királyt kíván magának. Azt mondják Sámuelnek, **(11. dia)** „**Tégy valakit királyunkká, hogy ő bírászkodjék fölöttünk, ahogyan az minden népnél szokás!**” I Sám 8,5b.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Ezt követően – bár Isten látta, hogy ezzel a kíváncsisággal megvetette a nép Istent – engedett Isten, és király(oka)t adott a népnek, aki(k) – ahogy majd látjuk a későbbiekben a királyoknál – sokan zsarnokoskodtak, uralkodtak, elnyomták a népet.

A mai alkalommal arról hallhatunk, ki volt az első király, hogyan került hatalomra, hogyan vezette a népet?! Sámuel bír, próféta, noha ódzkodott a királykéréstől, királyválasztástól, engedett Isten szavának, ahogy olvassuk **(12. dia)**: „**Sámuel azonban rosszalotta, hogy ezt mondták: Adj nekünk királyt, hogy bírászkodjék fölöttünk! És imádkozott Sámuel az ÚR-hoz. ⁷Az ÚR pedig ezt mondta Sámuelnek: Hallgass a nép szavára mindenben, amit mondanak, mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek meg, hogy ne legyek a királyuk. ⁸Veled is ugyanúgy cselekszenek, ahogyan velem cselekedtek...**” I Sám 8,6-8. Isten enged, **(13. dia)** nem engedelmeskedik!, hanem enged a kérésnek, azaz hagyja, hogy történjenek úgy a dolgok, ahogy a nép akarja. Hiába óvja, akar jót nekik, nem használ nekik a jó -, a féltő szó, engedi, hogy folyjanak az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

események úgy, ahogy a nép akarja. Isten soha nem kellett, hogy engedelmeskedjen az embernek, de a történelem során sokszor engedte, hogy a magát megmakacsoló, önfejű, öntörvényű embernek szabad utat adjon, mert a makacs, önfejű, öntörvényű emberrel nem lehet mit kezdeni, csak engedni, hogy tegye azt, amit akar. Egyszer sajnos be fogja törni a fejét. Talán magunkra ismerünk, talán észrevesszük, hogy a makacsságunk, önfejűségünk, engedetlenségünk sokszor milyen utakra vezetett bennünket?! Ha követelünk, Isten nem engedelmeskedik követelésünknek, hanem óvó, féltő szava után engedi, hogy szabadjára menjünk, tegyünk belátásunk szerint, s számoljunk a következményeivel. A következmények pedig olykor nagyon súlyosak, fájdalmasak tudnak lenni. Isten megvetésének ára van és sokan, sokszor nagy árat kellett, hogy fizessenek ebben az életben, de hatalmas árat fognak fizetni, ha bűnbánat és belátás nélkül lépnek ki ebből az életből, s kerülnek odaátra Isten elé. Nem Ő gonosz, hanem az engedetlenségnek, öntörvényűségnek ilyen következményei vannak. A következményeket pedig Isten mindig

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

előre megmondta. Isten nem kér olyat, amit ne mondott volna, és nincsen olyan következmény, amit ne mondott volna meg előre. Így tett a teremtéstörténetben is **(14. dia)**: „¹⁶Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, ¹⁷de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.” I Móz 2,16-17. Ezt előre megmondta! Ennek ellenére mégis szakított, és súlyos árat kellett fizetni ezért az engedetlenségért, Isten szavának a megvetéséért. Nem veszünk sorra minden előre megmondott szót Istentől, majd a bekövetkezett következményt sem – bár okulásunkra lehetne –, de érdemes még felidézni Mózes 5. könyvében leírt mondatokat **(15. dia)**: „¹⁵Lásd, eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. ¹⁶Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az URat, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és döntéseit, és akkor élni és szaporodni fogsz, mert megáld téged Istened, az ÚR azon a földön, amelyre bemégy, hogy birtokba vedd. ¹⁷De ha elfordul a szíved, és nem engedelmeskedsz, hanem eltántorodsz, más iste-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nek előtt borulsz le, és azokat tiszteled, ¹⁸kijelentem nektek már most, hogy menthetetlenül elvesztek. [...] ¹⁹Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! ²⁰Szeresd az URat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhatsz, és így lakhatsz hosszú ideig azon a földön, amelyet Istened, az ÚR esküvel ígért oda...” V. Móz 30,15-20. Isten jó előre megmondott mindent, de az önfejűséggel, makacssággal, öntörvényűséggel nem tud mit kezdeni, engedi, hogy menjen az ember a maga feje után. Annál többet nem tehet, hogy elmondja, minek mi lesz a következménye. A többi a mi döntésünk! Így döntött Izrael népe is, királyt kívánt, hát kapott! Engedett Isten az önfejűségnek, s adott királyt Saul személyében.

(16. dia) Saul királlyá koronázásával a bírák kora véget ért, és Izrael belépett az egyesített királyság korába, amely Saul, Dávid és Salamon uralkodása idején tartott. Amint neve is jelzi,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

az egyesített királyság kora azokat az éveket öleli fel, amikor Izrael egészének, északnak és délnek egyetlen uralkodója volt.

Ki is volt ez a Saul? **(17. dia)** Gibeában született, vagyos családból származott, a legkisebb törzsből, Benjámin törzséből, fiatal és népszerű. Vitéz harcos adottságai ellenére szelíd és alázatos volt, legalábbis kezdetben. Királlyá válásának legfontosabb pillanata, eseménye, hogy Isten Lelke betölti őt **(18. dia)**: „**Akkor megszáll téged is az ÚR lelke, velük együtt prófétai révületbe kerülsz, és más emberré leszel.**” Az Isten Lelkével való betöltekezés más emberré tette őt és ez megmutatkozott az életén, királyi tevékenységén.

Isten sugallatára Saul felhívást intéz a néphez, akik megfogadják szavait. Józsué óta talán először egységes a nemzet, vagyis nagyszerűen kezdi meg az új király uralkodását. Saulnak nem kellett sokáig várnia, hogy bebizonyítsa, méltó a címre. **(19. dia)** Amikor Náhás, az ammóniak kegyetlen királya ostrom alá vette Jábes-Gileád városát – ahogy a kivetítőn is láthatjuk, Saul egybegyűjtötte a törzseket, az ellenség ellen vonult, és legyőzte.

Ez a győzelem bebizonyította Izraelnek, hogy Saul, mint előtte a bírák, Isten választott embere volt. Saul a környező országok népeivel hadviselésben volt. Ezt írja az Ige **(20. dia)**: „⁴⁷**Mióta átvette Saul a királyi hatalmat Izrael felett, harcban állt minden ellenségével körös-körül: Móábbal, az ammóniakkal, Edómmal, Cóbá királyával és a filiszteusokkal. Ahol csak megfordult, mindenütt győzelmet aratott.**⁴⁸**Derekasan viselkedett, megverte az amálékiakat, és megmentette Izraélt fosztogatói kezéből. [...]**⁵²**A filiszteus háború egyre súlyosabb lett Saul egész életében. Ezért, ha meglátott Saul egy erős vagy bátor embert, azt maga mellé vette.**” I Sám 14,47-48.52. A filiszteusok felett aratott korai győzelmek sorát vívta, főleg Isten áldásai és harcmezőn tanúsított bátorsága révén.

Saul nem hasonlított más királyhoz. Nem volt fényes palotája és jól szervezett hivatalnoki kara, egyszerűen élt otthonában, Gibeában. Népszerű hős volt, és uralkodása jó kezdődött.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Azonban a hírnév és a siker eltorzították jellemét, személyiségét. Egykori istenfélő életszemléletét keserű, csüggedő lélek váltotta fel. Sötét hangulat lett úrrá rajta, és néha örülként viselkedett. Ahogy egyre gyakoribbá és súlyosabbá váltak depressziós rohamai, heves és kiszámíthatatlan dühkitöréseinek adtak helyet, amelyek még közeli barátait és családját is veszélyeztették.

(21. dia) Mi volt bukásának az oka? Bukását két oldalról közelíthetjük meg **(21/a dia)**:

1. Bukását *heves természete és alkalmazkodására képtelen személyisége* okozta. Ahogy a királyság sorsa iránt érzett felelőssége nőtt, hangulata mindinkább ingadozott a higgadt vezetés, az erőszak és a depresszió között. A *féltékenysége* is egyre jobban erősödött. Saul fia, Jonatán egyszer egymaga megsemmisített egy egész filiszteus helyőrséget (I Sám 14,1-15), a fiatal Dávid pedig megölte a filiszteus óriást, Góliátot. A népet lelkesítették a merész hőstettek, Saul azonban kezdett féltékennyé válni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2. **(21/b dia)** Bukásának másik, de közvetlen fő oka az engedetlenség volt. Három alkalommal is arról olvashatunk, hogy Istennel szemben engedetlen volt.

(22. dia) 1. *Megsértette az áldozatbemutató papi előjogát* (I Sám 13,1-14)

(22/a dia) 2. *Nem semmisítette meg tökéletesen az amelekitákat* (I Sám 15,1-35)

(22/b dia) 3. *Halottidézőhöz fordul* (I Sám 28,7-25)

3 alkalommal engedetlen volt, de királysága alatt volt egy másik, mondhatni negyedik, amikor Isten ellen lépett fel:

(22/c dia) *Nem adta a dicsőséget Istennek, hanem önmagát dicsőítette* (I Sám 15,12c)

Isten elküldte, hogy győzze le az amelekitákat. De a harcban Istennek csak részben engedelmeskedik. És Ő nem elégszik meg a fél engedelmességgel. Addig engedelmeskedik Istennek, amíg neki is megfelelt az engedelmesség, de tovább már nem. Isten a csata után ezt mondja Sámuelnek **(23. dia)**: „¹¹**Megbántam,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

hogy királlyá tettem Sault, mert elfordult tőlem, és nem teljesítette, amit meghagytam neki.” I Sám 15,11.

Az ütközet után pedig nem Istennek adja a dicsőséget, hanem önmagának **(24. dia)**: „**Én vagyok az ÚR, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak**” Ézs 42,8.

Ennek a sorozatos engedetlenségnek lett az a következménye **(25. dia)**, azt a súlyos árat kellett Saulnak fizetni, hogy

(25/a dia) 1. „**Mivel te megvetted az ÚR igéjét, ő meg elvett téged, és nem leszel király!**” I Sám 15,23

(25/b dia) 2. „**Megkérdezte Saul az URat, de az ÚR nem válaszolt neki**” I Sám 28,6.

Aki megveti Isten Igéjét, azt Isten is meg fogja vetni, és a folyamatos engedetlenség súlyos következménye, hogy Isten csendben marad és nem válaszol.

Saul alakjában egy olyan ember áll előttünk, aki életét szépen kezdte, de olyan rosszul fejezte be. **(26. dia)** Saul királysága ketté tört, mert a lelki élete tört ketté, ennek súlyos következménye, hogy Isten ledöntötte őt a trónról, nem szolgálhatta

tovább őt és engedetlenségének olyan súlyos következménye lett, hogy nem csupán eltávolodott Istentől, megvetette Istent, hanem bűneiben maradt. Olykor-olykor felismerte bűneit, de nem Istennel osztotta meg, nem Isten előtt tört össze, hanem amikor bajban volt, mindig emberekhez ment, embereknek vallott. Életéről így vall vége felé, amely jól bemutatja, hogy nem Istenhez menekült bűneivel **(27. dia)**: „**²¹Saul pedig monda: Vétkeztem! térj vissza fiam, Dávid, mert többé nem cselekszem veled gonoszul [...] Ímé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem.**” I Sám 26,21.

Szomorú, tragikus befejezése lett életének, bűnvallás, az Istennek adott dicsőség helyett a szégyentől való félelem miatt az öngyilkosságba menekült. Ezt olvassuk róla **(28. dia)**: „**⁴ezért azt mondta Saul a fegyverhordozójának: Húzd ki a kardod, és szúrj le vele, hogy ha ideérnek ezek a körülmetéletlenek, ne ők szúrjanak le, és ne úzzanak gúnyt belőlem! De a fegyverhordozó nem akarta megtenni, mert nagyon félt. Ekkor fogta Saul a kardját, és beledőlt. ⁵Amikor látta a fegyverhor-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

dozója, hogy meghalt Saul, ő is a kardjába dőlt, és meghalt vele együtt. 'Így halt meg Saul azon napon, vele együtt a három fia, a fegyverhordozója meg az összes embere.' I Sám 31,4-5. Másst kényszerít gyilkosságra, s mikor ezt megtagadják, a szégyenérzet félelme miatt inkább öngyilkos lesz.

Milyen szépe indult, milyen lett a befejezés, s mind amiatt, hogy az Istentől a bizalmat megkapva nem vette komolyan Küldője szavát, megvetette. Ennek lett ez a súlyos ára. Nem csak ő, hanem a nép is súlyos árat fizetett ezért. Azt tette – ahogy az Ige mondja –, amit rossznak lát az Úr, s ennek meg lesz a következménye.

(29. dia) Egy ledöntött királyság látványa van előttünk. Tanuljunk Saul életéből, drámájából, tragédiájából és keressük, mi az Úr akarata, terve az életünkben és engedelmesség vezesse lépteinket!

Ámen!